

ת"פ 27157/08/17 - מדינת ישראל נגד א"מ

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 27157-08-17 מדינת ישראל נ' א"מ
לפני כבוד השופטת אדנקו סבחת- חיימוביץ

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

א"מ

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד רותם פלג

ב"כ הנאשם עו"ד איתי בר עוז

הנאשם בעצמו

הכרעת דין

כתב האישום

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של איומים, תקיפה סתם כלפי בת זוג, תקיפה סתם וניסיון לתקיפה סתם כלפי בת זוג.

על פי האמור בכתב האישום הנאשם וגב' ק' מ' (להלן: "ק") נשואים זה לזו וחיים ביחד עם ילדיהם א' ור'.

בתאריך 8/4/2017 בשעה 10:45 לערך התגלע וויכוח בין הנאשם לק' וא'. באותן הנסיבות תקף הנאשם את א' בכך שזרק לעברה מגבת שפגעה בה והכה בידו במצחה. הנאשם זרק בקבוק מים שפגע בקיר הבית והתפוצץ.

בהמשך, איים הנאשם על ק' שיפגע בגופה, בכך שרץ אחריה ברחבי הבית בעודו אווז בסכין ואמר לה "אני ארצח אותך, אחתוך לך לשון כדי שלא תוכלי לדבר". הנאשם ניסה לתקוף את ק' בכך שזרק לעברה סכין אך זו לא פגעה

עמוד 1

בה.

בהמשך, איים הנאשם על ק' וא' באומרו "אם בתוך רבע שעה אתם לא מבקשים סליחה, אני אהרוג אתכם" תוך שהוא מסתכל בשעונו ואיים, כי ירצח בני משפחה נוספים. בהמשך, הנאשם דחף את ק' בחזה.

המענה לכתב האישום

2. הנאשם הודה כי היה וויכוח בינו לבין ק' וא' אך הכחיש את יתר המיוחס לו בכתב האישום.

האם יש להעדיף הודעות העדים במשטרה על פני עדותם בבית המשפט

3. כתב האישום התבסס על גרסה מפלילה שמסרו א', ק' ור' במשטרה, כאשר א' וק' חזרו בהן מהגרסה המפלילה עוד במשטרה. השלושה בעדותם בפני חזרו בהם מהגרסה המפלילה שנמסרה במשטרה ולכן הוכרזו כעדים עוינים.

בנסיבות אלה יש לבחון האם יש להעדיף את הודעותיהם המפלילות במשטרה על פני עדותם השוללת מעשים פלילים מצד הנאשם?

4. כמצוות סעיף 10א(ג) לפקודת הראיות (להלן: "**הפקודה**"), העדפת אמרת חוץ של עד על פני עדותו בבית המשפט תהא מטעמים מיוחדים שיירשמו ולצורך כך יתחשב בית המשפט בנסיבות העניין, לרבות נסיבות מתן האמרה, הראיות שהובאו במשפט, התנהגות העד במשפט ואותות האמת שנתגלו במהלך המשפט.

5. א' וק' מסרו גרסה מפלילה, אך בחלוף מספר שעות ביקשו לבטל את התלונה. בעדותן בפני הכחישו את הגרסה המפלילה שמסרו בעדותן, כך גם ר' בחלק המתייחס לאירוע אלימות מצד הנאשם.

6. ב"כ המאשימה ביקשה להרשיע על סמך הודעת חוץ של העדות א' וק' בצירוף ועדויותיהם של אור ור'.

7. ב"כ הנאשם ביקש לקבל את גרסת א' וק' בבית המשפט, וטען שאין להעדיף הגרסה הראשונה במשטרה שכן חזרו ממנה עוד במשטרה.

ב"כ הנאשם הוסיף כי מטרתו של סעיף 10א' לפקודת הראיות היתה לתת מענה למקרים של חזרה מהודעה שנמסרה במשטרה בין מועד מסירתה לבין מועד העדות בבית המשפט ואין זה המקרה בתיק זה.

ב"כ הנאשם טען, כי אף אם יקבע בית משפט שיש להעדיף את גרסתן במשטרה על פני זו שנמסרה בפניו, הרי שמשחזרו בהן מתלונתן מספר שעות לאחר מכן, אין לקבל דווקא את הגרסה המפלילה שנמסרה במשטרה על פני הגרסה הנוספת שאין בה הפללה.

8. לאחר שנתתי דעתי לטענות הצדדים, אין בידי לקבל עמדת ב"כ הנאשם, כי במקום בו עד מסר גרסאות שונות כבר בחקירתו במשטרה בית המשפט מנוע מלאמץ את הגרסה המפלילה, אלא יש לבחון המקרה לגופו.

ראו בעניין זה יעקב קדמי, "על הראיות" חלק ראשון, הדין בראי הפסיקה, מהדורה משולבת ומעודכנת, תש"ע 2009, הוצאת דיונון, עמ' 370 "ולא מיותר יהיה לציין, כי מקום שמסר עד מספר אימרות חוץ בכתב, שתוכן אינו זהה, לאמור: שמסר במספר אימרות מספר גרסאות שונות - ניתן להגיש כראיה את כל האימרות או רק חלק מהן; ולבית-המשפט שמורה הסמכות לבחור מתוכן את זו האמינה עליו".

בע"פ 274/87 אסרף נ' מדינת ישראל (14.12.87) נדחתה הטענה, כי עת שמסר עד גרסאות שונות בחקירתו במשטרה אין מקום לקבל את הגרסה המפלילה. נקבע, כי על בית המשפט לבחון כל גרסה ולראות את השתלבותה של זו בחומר הראיות שהובא בפניו.

9. בנסיבות אלה, יש לבחון לגבי כל אחד מהעדים, א', ק' ור' את נסיבות מסירת כל גרסה ולבחון האם יש להעדיף את הגרסה המפלילה שמסרו או את הגרסה המאוחרת יותר בה חזרו בהם מהפללת הנאשם.

הודעותיה של א' במשטרה ועדותה בבית המשפט

10. א' מסרה מספר הודעות במשטרה בה מסרה תיאור המבסס את האמור בכתב האישום. עוד בחקירתה במשטרה חזרה בה מהדברים ועל עמדה זו חזרה בעדותה בפניי.

11. בהודעתה מיום 8.4.17, בשעה 11:20 (ת/14) מסרה א', כי בבוקר אותו יום היו אמורים לנסוע לטיול, היא בחרה מסלול והנאשם התעצבן מחשש שלא יספיקו להגיע. "הוא ישר מתחיל לזרוק דברים, הוא זרק אלי ועל אמה שלי דברים - מגבת, בקבוק מים, כביסה...ואז הוא לקח סכין מטבח, ואז התחיל לרדוף אחרי אמה עם הסכין, צעק: "אני ארצח אותך! אני אחתוך לך לשון כדי שלא תוכלי לדבר אתי!" וכו'. אז הוא זרק את הסכין לכיוון אמה, לא פגע בה" (שורות 1-8). בהמשך הוסיפה "אם בתוך רבע שעה אתם לא תבקשו סליחה - אני ארוג אותכם!" ואיים שירצח בני משפחה נוספים (שורות 8-10). הנאשם פגע בעדה עם המגבת וכן עם יד שמאל שלו במצח שלה ובשלב זה ר' דחף אותו הצידה והיא הלכה לחדר ותוך כדי היא שמעה צליל של מכה והיא חושבת שאביה הכה את אמה. העדה מסרה, כי מדובר בהתנהגות שחוזרת על עצמה בחצי שנה האחרונה, וכי יש החמרה במצב. לדבריה, האלימות כלפי אמה החלה מאז שהוריה חזרו מבולגריה. אמה חולה בגלל המצב ובריאותה התדרדרה נוכח התנהגות הנאשם. כשנשאלה אם יש לה מה להוסיף, השיבה "אני יודעת שהוא יהרוג אותנו... אני לא יודעת מה לעשות... הוא לא מסוגל לשלוט על עצמו... הוא מתעצבן, ואז הוא... אי אפשר להרגיע אותו" (שורות 23-25).

12. בהודעת מיום 8.4.17, בשעה 20:03 (ת/20) מסרה א', כי בעקבות השיח בנוגע לטיול הנאשם התחיל לצעוק ו"לצרוח ברמות היסטריות" ואמר לעדה שאם לא תבקש ממנו סליחה "אני יהרוג את כולכם" והסתכל עליה ועל אמה (שורות 6-8). לפני שהתיישב לאכול הוא לקח מגבת וזרק על העדה וזו פגעה בה

בכתף ימין ולאחר מכן זרק בקבוק מים קטן לכיוון שלה ושל אמא שלה, וזה נשפך. הוא נתן לאמה מכה על הכתף, העדה נבהלה, התקשרה לחבר שלה שיבוא לאסוף אותה. בעודה משוחחת עם החבר, היא שמעה את הצעקות של אמה וראתה את הנאשם דוחף אותה, הרביץ לה עם הידיים, הולך לכיוון המטבח ולאחר מכן רץ אחרי אמה עם סכין. העדה נבהלה ויצאה למטבח, אז זרק הנאשם את הסכין והיא התחילה לצעוק על הנאשם. החבר שלה שמע את צעקותיה מאחר שהשניים עוד היו בשיחת הטלפון ביניהם והוא זה שהזמין משטרה. הנאשם דחף אותה ור' הרחיק את הנאשם ממנה ולקח אותו לחדר השינה וצעק עליו, אך לא הצליח להרגיע אותו. הנאשם אמר שעליה לרדת על הרגליים, שהוא בעל הבית, ושהוא יחתוך להם את הלשון. אמה נכנסה לחדר השינה ואז הנאשם החזיק אותה עם הידיים ודחף אותה חזק ואח שלה הפריד ביניהם ואז הגיעו השוטרים. העדה מסרה שאינה יודעת עם איזה מבין ארבעת הסכינים הוא רדף אחרי אמה.

13. בהודעתה מיום 8.4.17, בשעה 23:29 (ת/5) ביקשה א' לבטל את התלונה כנגד הנאשם ולשחררו ממעצר ולא הוסיפה מעבר לכך.

14. בהודעתה מיום 9.4.17, בשעה 23:09 (ת/6) מסרה א', שהוריה מתווכחים אך לא הייתה עדה לאלימות כלפי אמה, וכי הנאשם לא נקט באלימות כלפיה. בהמשך הסבירה, כי בדברים שמסרה לשוטר "מה שהתכוונתי למכות בעיניי זה שהוא לוקח בגד וזורק לידה או עליה אבל זה לא באמת משהו חבלתי או משהו שפוגע בה, בעיניי זה כן אבל בהגדרה כללית זה לא מכות" (שורות 12-13). העדה הסבירה שכעסה על הנאשם על כך שצעק ביום ההולדת של אחיה, אך לא מדובר במשהו רציני. העדה הוסיפה, כי הייתה לחוצה בעת החקירה שנערכה לה בביתה, וכי כלל לא הזמינה משטרה ואיש לא נפגע. לאחר מכן הוסיפה א' בכתב ידה, כי השוטר אנדריי ביקש ממנה לספר מה קרה "אז אני סיפרתי לפי מה ששיערתי והנחתי ולא לפי מה שראיתי בגלל שאחי ואימי לא רצו לשתף פעולה. אז אני השלמתי מהנחות שחשבתי שיכול לקרות אבל אני הייתי בחדר ולא ראיתי מה שקרה. לא ראיתי אותו אוחז בסכין ורודף איתו הסיבה שיצאתי מהחדר זה כי אימא גם צעקה ואני נלחצתי" (עמ' 2). א' לא הכחישה את הדברים שנמסרו מפיה לגבי הבקבוק והסכין לשוטר. לדבריה, כשיצאה מהחדר ראתה שהנאשם עומד בין הכיור לשולחן ולידו צלחת עם סכין ומזלג ואז התחיל כל העניין עם הבקבוק והיא צעקה על שניהם להפסיק.

15. א' מ' בפתח עדותה בבית המשפט הגישה מכתב שהביאה עמה לדיון, נ/3. העדה אישרה את חתימתה על גבי ההודעות, אך הכחישה את האמור בחקירתה הראשונה (ת/14) שנמסרה בפני השוטר אנדריי גרבנב (להלן: "אנדריי") בטענה שלא הייתה עדה לדבר, וכי השוטר רשם את הדברים מעצמו. לטענתה, היא הייתה בחדרה והתעסקה בטלפון הנייד, הגיעה לסלון להציץ לרגע אבל לא ראתה דבר ממה שהתרחש בין הוריה. לטענתה, היא חתמה על הודעותיה מאחר שאיימו עליה והיא פחדה מאוד מהשוטרים. עדותה לגבי התנהלות השוטרים הייתה דרמטית. העדה אישרה שהיה ויכוח בבית המשפחה על רקע שעת היציאה לטיול בשבת.

אור משה, בן זוגה לשעבר הזמין משטרה על דעת עצמו ולא על פי בקשתה. אינה יודעת מדוע אור התרשם שיש אלימות בתוך הבית ויש צורך בזימון משטרה. הכחישה שמסרה דברים לשוטרים שהגיעו לבית המשפחה. לעדה אין הסבר מדוע אור הזמין משטרה, אך בפועל אישרה שידעה שהוא הזמין משטרה והיא כעסה עליו, כי הדבר מבין

וחששה שהשכנים ידעו מכך.

העדה עשתה מאמץ להציג את עצמה כאדם המדמיון דברים, וכי ערב לפני האירוע ראתה סרט מפחיד וכן דיווח בחדשות על אישה שערפו את ראשה ולכן פחדה וכנראה אמרה דברים שלא קרו. בגרסה זו לא שוללת א' שאכן מסרה דברים מפלילים כנגד הנאשם אך טוענת שעשתה כן על רקע אירועים חיצוניים שהשפיעו עליה להמציא דברים כנגד הנאשם ולא מפאת שאלה התרחשו.

העדה הכחישה שהצביעה על סכין מסוימת, היא הצביעה על הסכינים באופן כללי, לאחר שהשוטר חייב אותה לעשות כן.

העדה אישרה שהיו מים על הרצפה אך לא מדובר בשלולית והוסיפה שלאמה כל הזמן נשפכים מים.

העדה הכחישה שבכתה בעת שהשוטרים הגיעו לבית המשפחה.

אף שטענה שפחדה מהשוטרים, הרי שעוד באותו ערב הגיעה למסור את עדותה השנייה, ת/20, אף בה מסרה גרסה המפלילה את הנאשם באלימות ואיומים. לגבי עדות זו טענה העדה שהחוקרת התעסקה בענייניה האישיים בטלפון וכלל לא גבתה ממנה עדות אלא העתיקה ממסמך אחר את הדברים. אף חוקרת זו איימה עליה לחתום על ההודעה וכך עשתה. עיון בשתי ההודעות, ת/14 ו- ת/20 מלמד שאין כל בסיס לטענה שאלה הועתקו האחת מהשנייה.

עוד באותו ערב שבה העדה לתחנת המשטרה ומסרה הודעה שלישית, ת/5, בה ביקשה לבטל את התלונה ולשחרר את הנאשם. העדה לא הוסיפה דבר ובוודאי שלא מסרה שהבקשה לביטול התלונה היא על רקע עדות שקר שמסרה בשתי הודעותיה הקודמות. לדבריה, היא ביקשה להוסיף דברים אך לא אפשרו לה, החוקרת אמרה לה שהדברים יזיקו לה.

לגבי ת/4 מכתב שנכתב על ידי העדה ביום 7.5.17 ובו בקשה להשבת הסכינים ובו לא העלתה כל טענה שהדברים שמסרה במשטרה הם שקר השיבה שהטעם לכך הוא שהשוטרת הכתיבה לה את נוסח הדברים. בהמשך מסרה שהיא אמרה לשוטרת שהיא לא יודעת מה לכתוב וביקשה את עזרתה ולכן השוטרת הכתיבה ל את הדברים. המסקנה המתבקשת היא שהעדה לא ביקשה לחזור בה מהגרסה המפלילה שמסרה כנגד הנאשם.

בחקירתה הנגדית העדה הייתה נינוחה והעידה על עצמה "אני הילדה של אבא", וכי הנאשם הוא האבא הכי טוב בעולם ותיארה אותו כאבא מפנק. מערכת היחסים בין אמה לנאשם היא מצוינת.

שבה והכחישה אלימות מכל סוג מצד הנאשם כלפי ק'.

העדה אישרה שהייתה התרגשות וויכוח בינה לבין אמה והנאשם בקשר לטיול לכבוד יום ההולדת של ר'. הנאשם הכין דגים ולכן הייתה לו סכין ביד, עוד בטרם הספיקו לאכול השוטרים הגיעו.

לדברי העדה היא הופתעה מהגעת השוטרים לבית המשפחה והכחישה שהצביעה על הנאשם ואמרה "קחו אותו".

לדבריה, השוטר אנדריי איים עליה ועל ק' שאם לא תחתומנה על ההודעות, אזי הם יצאו מהבית בשקיות.

לגבי העדות הרביעית שמסרה (ת/6 מיום 9.4.17) והתוספת בכתב ידה, מסרה העדה, כי אינה שוללת שמסרה לאנדריי את הדברים שרשם. כלומר העדה לא שוללת, כי הדברים נמסרו מפיה לאנדריי ולא כפי שטענה לעיל, שהכל דברים שרשם על דעת עצמו.

16. א' מסרה במשטרה שתי הודעות, ת/14 ו-ת/20 שבהן מסרה האשמה כלפי הנאשם, כפי שיפורט להלן. ב-ת/5 ביקשה לבטל את התלונה אך לא מסרה שהודעותיה הקודמות אינן אמת. גם בעדותה ב-ת/6 מסרה, כי לא הייתה עדה לאלימות מצד הנאשם כלפי ק' או כלפיה אך אישרה את הדברים שמסרה לפני כן, לרבות הדברים לשוטר אנדריי והוסיפה ששיערה שכך היה האירוע, וכי השלימה חלק מהפרטים.

17. בפנייתה של א' למח"ש מיום 7.6.17 (נ/7) מסרה שהתיק נפתח בשל ריב שהתנהל בבית המשפחה וכי העדויות שנרשמו מפיה ומפי ק' ושיש בהן להפליל את הנאשם, אינן נכונות וביקשה לסגור את התיק. כאן טענה לראשונה שהדברים שנמסרו בחקירה אינם אמת.

18. גם במכתבה של א' מיום 15.5.18 (נ/3) בו ביקשה לסגור את תיק החקירה כנגד הנאשם טענה שמדובר ב"אי הבנה ומחדל רציני" וכי "המשטרה החליטה לפגוע בי ובמשפחתי, בכל דרך אפשרית...". העלתה טענות כלפי התנהלות המשטרה בניהול התיק ושבה וביקשה את סגירתו.

19. **אנדריי גרבוב**, סייר במשטרה ממאי 2015. בהגיעו לבית המשפחה שוחח עם א' שמסרה על אלימות ואיומים מצד הנאשם. הוא עיכב את הנאשם שהובל לניידת המשטרה ושב לדירה לגבות את עדותן של א' וק'.

א' הייתה לחוצה מאוד וכמעט בכתה. א' אמרה שהנאשם כל הזמן מתעצבן ושבזמן האחר' מצבו מתדרדר. לבקשתו היא הצביעה על הסכין עמה איים הנאשם ומסרה לו את תוכן האיומים אך אינו זוכר לפרט ושזרק בקבוק מים לעבר בני המשפחה והצביעה על השלולית אותה תיעד בטבלט, כמו גם את הסכין. העד הבחין באוכל זרוק כשנכנס לדירה וק' ניקתה.

העד רשם את הודעת א' וק' כפי שנמסרו לו מפיהן.

העד לא מכיר את החתימה של א' אבל מניח שנתן לה לחתום והיא זו שחתומה עליה. מי שחותם על העדות זה העד אבל תיאורטית ייתכן בלבול בין שני עדים שמסרו הודעה באותו מועד, אך עמד על כך כי שהעד שמסר את העדות הוא זה שחותם עליה.

העד מסר שעבר הכשרה מתאימה לתשאול וחקירה של עדים בזירת אירוע במסגרת ההסמכה שלו. הוא לא מוסמך לחקור חשוד. אין מדובר באירוע אלמ"ב הראשון בו טיפל ואין זו הפעם הראשונה בה גבה עדויות מעדים בתיק אלמ"ב. העד הוסיף, כי בתיק אלמ"ב יש חשיבות קריטית לגבות עדויות במקום, אלא אם יש פעולות מבצעיות שדורשות לפעול אחרת ולכן גבה עדויות מבנות המשפחה.

העד לא זוכר באיזו שפה שוחח עם א' וק', ומסר שהוא שולט בשפה הרוסית (שפת אם) וגם בעברית ואינו שולל שדיברו בשפה הרוסית.

לא זוכר אפה כל אחת מהן הייתה בזמן שגבה את עדותן ולא שולל שישבו יחד.

לפני גביית עדותה של א' (ת/14) הוא הסביר לה שהוא גובה עדות לגבי האירוע, אף שלא רשם את הדברים בהודעה עצמה וא' סיפרה את הדברים במלל חופשי מיוזמתה.

הכחיש שהכריח את א' או ק' לחתום על ההודעות שלהן. אם עד מסרב לחתום אז יציין זאת, כפי שעשה בדוח המעצר של הנאשם, ת/13.

אשר, כי יש טעויות כתיב מאחר שהוא בישראל 5 שנים ושליטתו בשפה העברית אינה מלאה.

נתתי אמון מלא בעדותו של העד, התרשמתי, כי חרף העובדה שאינו סיר ותיק, הוא ביצע את תפקידו, כפי שהוכשר לעשות ולא מצאתי דופי בהתנהלותו בגביית עדותן של א' וק'.

20. **ליר' אפלבאום** גבתה את עדותה של א' (ת/20) ואת עדותה של ק' (ת/19) בעת ששימשה חוקרת תורנית. העדה לא יודעת להסביר את ההפרש בן 17 הדקות מתחילת עדות אחת עד שמתחילה גביית העדות השנייה.

היא חוקרת מזה 11 שנה ואינה נוהגת להתעסק במהלך גביית עדות עם דברים נוספים ובוודאי שלא בשיחות טלפון אישיות או בעניינים אישיים אחרים.

מניחה שבעת גביית העדות של א' וק' היה מונח בפניה החומר שנאסף עד אז, לרבות העדות הראשונה שכל אחת מהן מסרה.

הכחישה הטענה שהדברים הועתקו מדוחות השוטרים. העדה לא מקריאה הודעות והעד הוא שקורא וחותם.

הוטח בה שהזריקות להירגע בעדותה של ק' מתייחסות לזריקה בקשר לסכרת ולא להרגעה והשיבה שאפשר לפרש זאת כך או כך אבל אלה הדברים שמסרה העדה.

לא מצאתי כל בסיס לטענותיה של א', וכפי שיפורט להלן גם טענותיה של א', כלפי אופן גביית העדויות על ידי העדה. עיון בהודעות מלמד שאין כל בסיס לטענה בדבר העתקתן.

21. **מיטל לב** גבתה את עדויותיהן של א' (ת/6) וק' (ת/7) ואינה יודעת מדוע נגבו העדויות בשעה 23:00.

אישרה שהודעה אחת נפתחת דקה אחרי שנפתחה ההודעה השנייה. לא יודעת להסביר זאת. שללה נחרצות ששתי העדות ישבו יחד, זאת מאחר שאין כלל אפשרות לפתוח שתי מערכות ביחד. יתכן שהייתה תקלה במערכת הפלא של המשטרה.

לדבריה, קורה שמתלוננות חוזרות בהן מסיבות שונות כדי לשמור על התא המשפחתי, מפחד וכו'.

גם בטענות כלפי עדה זו לא מצאתי כל בסיס.

22. לסיכום, א' היא קצינה במודיעין שעשתה ככל שביכולתה לשכנע שהיא אדם קל דעת, לא מבין, היסטרי ולא כך שוכנעתי. הדברים נאמרו לאוזני הנאשם ולא לבית המשפט שכן לא סיפקה גרסה המניחה את הדעת לשינוי בגרסה.

ההאשמות הקשות כלפי השוטרים נועדו אף הם לאוזני הנאשם, שכן זו לא התמודדה כלל עם מה שמסרה לבן זוגה אור ולשטר אנדריי.

העדה אישרה חלקים מעדותה ולא מצאתי כל בסיס לטענה, כי חתמה על הודעותיה בשל איומים או לחצים שהופעלו אליה. לא מצאתי כל בסיס לטענה שהודעה אחת הועתקה מהאחרת. שוכנעתי, כי הדברים שייחסה לנאשם נמסרו מפיה, כמפורט ב- ת/14 ו- ת/20.

הודעותיה של ק' במשטרה ועדותה בבית המשפט

23. ק' מסרה אף היא מספר הודעות במשטרה, בהן מסרה תיאור המבסס את האמור בכתב האישום. עוד בחקירתה במשטרה חזרה בה מהדברים ועל עמדה זו חזרה בעדותה בפניי.

24. בהודעתה מיום 8.4.17, בשעה 11:51 (ת/15) מסרה ק', כי בבוקר היה ריב בין הנאשם ליתר בני המשפחה. הנאשם מתעצבן כשהדברים לא נעשים כפי שהוא רוצה "**כשמשו לא כמו שהוא אוהב - הוא ישר מתפוצץ... זה כל החיים כך... הוא נראה מפחיד...**" (שורות 6-8). כשנשאלה אם הוא יכול לזרוק משהו, השיבה שהוא לקח מגבת וזרק עליה. כשנשאלה אם הוא יכול לתקוף, השיבה שבעבר הנאשם היה נרגע מהר וכיום זה יכול אף לקחת מספר ימים. כשנשאלה האם הוא מאיים השיבה "**היום הוא כעס... אני אהרוג אותכם, אתם לא מקשיבים לי... אני יכול להרוג אותכם... אבל זה בכעס אני חושבת**" (שורות 15-16). את הדברים הוא אמר תוך כדי שאכל עם סכין ומזלג וקם מהמקום. העדה סיפרה, כי בעת מריבה הוא דוחף אותה בחזה והדגימה (שורה 20). העדה הוסיפה, כי עד למועד זה לא חששה מפניו, אך כעת היא חוששת. כשנשאלה, האם היא מעוניינת להגיש תלונה, השיבה "**לא יודעת. אני לא רוצה לנפח את הבלון יותר מדי**" (שורות 25-26).

25. בהודעתה מיום 8.4.17, בשעה 19:46 (ת/19) מסרה ק', הנאשם ישב לאכול, תפס את הסכין שאיתה אכל, התקרב לכיוונה, כשהיא מאחורי הכורסה וא' בחדרה. א' צעקה לנאשם מה אתה עושה ודחפה אותו לכיוון חדר השינה ובשלב זה ר' יצא מחדרו והמשטרה הגיעה. היא חושבת שהוא אחז בסכין עם הידית החומה. בזמן שהתחבאה מאחורי הכורסה, א' ור' דחפו את הנאשם לחדר השינה. העדה אישרה כי הנאשם זרק עליה מגבת וכי זרק עליה גם בקבוק מים קטן. את המגבת והבקבוק זרק עליה לפני האירוע עם הסכין, אך אלה לא פגעו בה. העדה מסרה שהיא פוחדת ממנו ורוצה שיתנו לו זריקות הרגעה.

26. בהודעתה מיום 9.4.17, בשעה 23:08 (ת/7) הכחישה ק' אלימות מצד הנאשם. כשהוטח בה שא' מסרה לשוטט שהנאשם תקף אותה, השיבה שא' מדמינת דברים. העדה אישרה, כי היו צעקות בבית, אך הנאשם לא תקף אותה או רדף אחריה עם סכין. באותו בוקר הנאשם החל להתארגן מוקדם כדרכו וצעק "אתן שתי מטומטמות לא יכולות לעשות חישוב שלא נספיק והתחיל מהר לאכול כדי להספיק והוא ישב עם הסכין והמזלג וחתך את האוכל, את הדג ובאותו רגע שהוא אמר שלא נספיק הוא עמד עם הסכין כי הוא אכל. הוא דיבר עם הידיים וצעק כשהסכין היתה ביד שלו" (שורות 14-19). בסוף עדותה ביקשה להוסיף כי היא מבקשת שההליך יסתיים.

27. ק' מ', בעדותה בפני מסרה שהיא נשואה לנאשם מזה 31 שנה.

בבוקר האירוע הם היו עסוקים בהכנות לארוחת בוקר לכבוד יום ההולדת של ר' והיו אמורים לצאת לטיול. הייתה מחלוקת בין א' לנאשם מאחר שהנאשם חשש שלא יספיקו להגיע לשם בזמן. ר' יצא אמר לנאשם ללכת לחדר להתארגן ואז המשטרה הגיעה. היא הופתעה מכך.

השוטר אנדריי דיבר אליה אך היא כלל לא ענתה לו. חרף זאת טענה שאנדריי אמר שאם אינה לא יודעת עברית היא תצטרך לנסוע איתו לתחנת המשטרה ברחובות.

העדה ראתה את ההודעה שנרשמה על ידי אנדריי (ת/15), לא הצליחה לקרוא את הכתב ולאחר שהוקראה לה על ידי ב"כ המאשימה טענה שהאמור בה אינו נכון. אנדריי הכריח אותה לחתום על ההודעה אף שלא מסרה את הדברים. בהמשך הוסיפה שאנדריי אמר לה שאם לא תחתום על ההודעה הילדים שלה יצאו מהבית בשקיות שחורות ולכן חתמה. לדבריה, היא ראתה את אנדריי מעתיק מאפה שהוא, אולי מעדותה של א'. לא זוכרת שא' שלה ישבה לידם בזמן השיחה.

הנאשם אכל עם סכין ומזלג אך אין בכך כל איום. לו היה רוצה הנאשם להרוג אותה, אזי היה מממש את רצונו, אך הוא לא היה עושה דבר כזה.

לגבי עדותה השנייה (ת/19) טענה, בדומה לא', כי החוקרת ליר' אפלבאום הייתה עסוקה בשיחת טלפון בענייניה האישיים וכתבה משהו במחשב. השוטר יעקובוביץ נכנס ואמר לה בנחמדות שתחתום ואז הנאשם ישוחרר, הוא נתן לה להבין שאחרי החתימה הנאשם ישוחרר ולכן חתמה.

לגבי המילים "תפס סכין ובא לכיוון שלי" הסבירה שמי שקם תוך כדי האוכל קם עם הסכין אך אין בכך כל איום, אך

מדובר בגרסה מאולצת שאינה מתיישבת עם המשפט ויתר הדברים שייחסו העדה וא' לנאשם.

הוטח בה שבהודעה זו היא מסרה על האירוע עם הכורסא ועל המעורבות של א' ואת אלה לא יכלה החוקרת להעתיק מהודעתה הראשונה. העדה אישרה שעמדה מאחורי הכורסא, אך טענה שזה בגלל שסידרה דברים ולא, כי התחבאה מפני הנאשם. לגבת המגבת טענה שיש כזו על כל כסא מגבת אך זה לא אומר שהנאשם זרק עליה מגבת.

עוד הוטח בה שבאף מקום לא נרשם שהיא שואלת לגבי מועד שחרורו של הנאשם ועמדה על כך שהם הלכו לתחנת המשטרה רק כדי לסגור את התלונה והכחישה שהגיעה לשם לבקשת השוטר, כאמור במזכר של השוטר זהר שלום (ת/8), בו יצר קשר עם א' ומסר לה שהיא ואמה צריכות להגיע למסירת עדות נוספת וא' השיבה, כי יגיעו לאחר הדין בבית המשפט. מאחר שהדין בעניינו של הנאשם הסתיים מאוחר, סוכם אתן כי יגיעו בהמשך הערב לחוקר תורן.

לגבי ההודעה השלישית שמסרה (ת/7) אישרה שזו חתימתה שלה אבל אינה יודעת על מה חתמה.

הוטח בה שבחקירה ת/7 היא לא שללה שא' סיפרה שהנאשם היכה את העדה אלא טענה שא' מדמינת דברים והשיבה "מה ההבדל" וטענה שא' מדמינת דברים.

הכחישה שהיה היה אוכל זרוק על הרצפה, וכי ייתכן שהייתה שלולית מים על הרצפה.

הנאשם היה לחוץ שלא יספיקו להגיע לסיור בזמן אך לא צעק. הכחישה שהנאשם איים, או דחף והוסיפה שלא חשה מאוימת או מפוחדת. הכחישה שדחף אותה חרף האמור בחקירתה הראשונה (ת/14). הנאשם מעולם לא נקט באלימות כלפיה או כלפי הילדים או איים על מי מהם וביום האירוע לא קרה דבר בין בני המשפחה.

א' לא דחפה את הנאשם כדי להרחיקו אלא חביקה אותו ואמרה לו ללכת לחדרו להתארגן.

כאשר ביקשה שיתנו לנאשם זריקה היא דיברה על מתן התרופות שהוא נוטל לסכרת ולא התכוונה לזריקת הרגעה כפי שנרשם בהודעה.

בחקירתה הנגדית שיתפה פעולה בהשיבה לשאלות ב"כ הנאשם. לדבריה, אור לא מבין רוסית ואולי הבין לא נכון דברים ששמע. אף שלעיל טענה שכלל לא שוחחה עם אנדריי וזה רשם את הדברים אף שלא ענתה לו כלל הרי שבחקירתה הנגדית לב"כ הנאשמת טענה שאנדריי רשם מה שהוא רוצה, והיא מצידה לא חשבה שהדברים שהוא רשם מהווים תלונה, וכי השיחה עם אנדריי מהווה תלונה. נעשה ניסיון להציג לה את ההודעה שגבה אנדריי והיא השיבה "לא דיברתי עם אנדריי" ואז אישרה שכנראה במילה "ריב" שנרשמה על ידו היא התכוונה לוויכוח סביב היציאה לטיול. בדברים אלה יש להבהיר, כי העדה מסרה דברים ואלה הועלו על הכתב במסגרת גביית עדותה על ידי אנדריי.

לא זכור לה אם אנדריי אמר לה שהיא יכולה לקרוא את הודעתה לפני שהיא חותמת, הוא לא הקריא לה ואמר

שהיא חייבת לחתום. העדה לא הכחישה שייתכן שאנדריי הקריא לה את ההודעה אבל אינה, מניחה שלא היה זמן לכל זה.

אנדריי אמר לה שהילדים שלה יצאו בשקיות שחורות ואישרה שראתה בכך איום, שלא נאמר בקשר לנאשם, אלא שאם היא לא תחתום השוטר הוא שיעשה משהו רע לילדיה.

לטענתה, חשבה שהשוטרים יגידו לנאשם "נו נו" וילכו משם. ככל שלא היה אירוע אלים מדוע שהשוטרים יזהירו את הנאשם.

28. ליר' אפלבאום ומיטל לב גבו את הודעותיה של ק', ת/19 ו- ת/7 ואני מפנה להתייחסותן שפורטה לעיל בעניינה של א'.

29. **אנדריי גרבנב** גבה את עדותה של ק' (ת/15). בטרם גביית עדותה הסביר לה שהוא רושם את הדברים שתמסור לו. העד מסר שק' נראתה לחוצה ולא כל כך שיתפה פעולה. ק' מסרה שיש ויכוחים רבים והדרדרות במצבו של הנאשם, וכי במהלך הוויכוחים הוא מסוגל לדחוף אותה.

הוא שאל שאלות כלליות את ק', כי לא שיתפה פעולה. העד לא זוכר אם הקריא לה את העדות לפני שהחתימה אותה. לאחר שהוא גובה עדות הוא מציג לעד את העדות ואם הוא לא מעוניין לחתום או מבקש לתקן דברים אזי הוא מתקן.

אמר שוב ושוב שלא זכור לו שאמר לק' כי אם לא תשתף פעולה הילדים שלה יצאו משם בשקיות שחורות.

30. העדה בעדותה בפניי כמו א' אישרה פרטים כלליים שנמסרו בהודעותיה למעט החלקים בהם יש הפללה של הנאשם.

אמנם חקירתה של ק' על ידי אנדריי הייתה כללית אך גם היא מעידה על אירועי אלימות כמו שפורטו בעדות הנוספת שנמסרה מספר שעות לאחר מכן. לא מצאתי כל בסיס גם בעניינה של ק' לטענות על חתימה על הודעה בשל איום ולחץ מצד החוקרים או טענות בדבר רישום הדברים מפי החוקרים או העתקתם ממסמך אחר.

בנסיבות אלה העדפתי את עדותה של ק' כפי שנמסרה ב-ת/15 ו- ת/19 על פני גרסתה ב-ת/7 ובעדותה בפניי.

הודעתו של ר' במשטרה ועדותו בבית המשפט

31. ר' מסר הודעה אחת במשטרה, כאשר בעדותו בפניי חזר בו מהחלק בו ייחס תקיפה לנאשם.

32. בהודעתו מיום 8.4.17, בשעה 21:32 (ת/16) מסר, כי התעורר בשעה 11:00 לערך מדיבור בקול רם בין אחותו לבין הוריו. כשיצא אל הסלון שמע את השלושה צועקים האחד על השני וניסה להפריד ביניהם, אך לא ממש הצליח. כ- 5 דקות לאחר מכן הגיעה המשטרה, עיכבה את אביו וגבתה עדויות מאחותו ומאמו. הוא לא

ראה אלימות בין הצדדים ולא שמע איומים, לא באירוע הנוכחי ולא בעבר. כשהוטח בו האיום, לחתוך להם את הלשון, השיב כי שמע את הנאשם אומר שהוא בעל הבית, אך לא שמע את האיום הנטען. כשהוטח בו שאביו החזיק את אמו ודחף אותה חזק בעת שהעד הפריד ביניהם, השיב "אבא שלי דחף את אמא שלי אבל זה לא היה חזק" (שורה 22), וכי לא היה עד לאלימות מעבר לכך.

33. ר' מ', בעדותו בעדותו בפני הכחיש שהנאשם דחף את ק' והוסיף שלא היה עד ליתר האירועים המפורטים בכתב האישום.

העד דיבר בנועם וניכר היה שהסיטואציה לא נעימה לו והוא אף הפנה מבטו לאביו מדי פעם במהלך מסירת עדותו. עצם קבלת הזימון לעדות בבית המשפט הייתה לא נעימה עבורו והמשפט גרם נזק נפשי לכל המשפחה.

כשיצא מחדרו ראה את בני המשפחה משוחחים בקשר לטיול לכבוד יום הולדתו. הוא שלח את כולם לחדרים להתארגן ואמר שהוא יחליט לאן הולכים. הוא יצא מחדרו רגעים ספורים לפני הגעת המשטרה.

לאחר שעין בהודעתו, ת/16 טען שמדובר בדברים חלקיים, וכי מסר דברים נוספים, אך לא זוכר מה במדויק. הוא אישר את חתימתו על גבי ההודעה. הכחיש שהכתיב את הדברים כמו שרשום בהודעה וטען כמו א' וק', כי השוטר לחץ עליו לחתום על ההודעה.

לדבריו בני המשפחה דיברו ביניהם אך לא בצעקות ולא בטון גבוה. לא שמע איומים ולא ראה אלימות. חרף האמור בהודעתו לא זוכר שהנאשם דחף את ק'. כאשר השתמש במילה דחיפה" לא התכוון לנקיטת אלימות והוסיף שהוריו דיברו קרוב אחד לשני וייתכן שהיה מגע, אך לא מדובר באלימות אלא בבחירת מילים לא מדויקת מצידו.

לא זוכר שהנאשם אמר שהוא בעל הבית והשוטר הוא שהכווין אותו למשפט זה. לגבי העובדה שלא שלל שהנאשם אמר שיחתוך לק' את הלשון השיב שכנראה לא שמע טוב את דברי החוקר. הוא התכוון לומר שאם כך אמר הנאשם אז ייתכן אבל לא התכוון לאשר שהדברים נאמרו על ידי הנאשם.

העד מסר גרסה תמוהה לפיה כשב"כ המאשימה מדברת על "תקיפה" משמעה אלימות, אך לא הייתה אלימות ולא היה מגע שמהווה אלימות, והוסיף שאינו זוכר את הדברים כי חלפו שנה וחצי מאז האירוע, וכי בכל מקרה "לא הייתה אלימות שמצריכות התערבות חיצונית...".

העד מסר, כי שוחח ארוכות עם החוקר ודבריו לא רשמו אך בהמשך טען שדובר בשיחה קצרה של דקה עד שלוש דקות בלבד.

אישר שהשיחה עם החוקר הייתה נעימה אבל החדר עצמו היה מלחץ. הוא הגיע לתחנת המשטרה כדי לבקש שישחררו את הנאשם.

הוטח בו, כי במכתב שכתב למאשימה לא טען שהדברים לא קרו והשיב שצין במכתב שההלך מיותר ודי באמירה זו ממנה יש ללמוד שלא קרה דבר בבית המשפחה. המכתב לא נרשם לבקשת הנאשם, אמו הייתה חסרת אונים ולכן

החליט לכתוב את המכתב.

בחקירתו הנגדית אישר שהתעורר למשמע דיבור בקול רם. הוא שמע דיבורים בקול ולא צעקות, היו שם הוריו ואחותו. הכחיש שאביו איים ומסר שאינו זוכר שראה את הנאשם דוחף את ק'. כאשר נשאל אם היו דחיפות הדדיות השיב "לא משהו לא נורמלי", וכי אינו זוכר, כי הגיע בסוף הסיטואציה. לא זוכר שראה שהנאשם היכה את א' במצח.

34. עוז יעקובוביץ, גבה את הודעתו של ר' (ת/16) ומסר שהדברים נרשמו, כפי שנמסרו על ידי ר'. ר' קרא וחתם על ההודעה.

35. ר' אישר במהלך עדותו בפני חלקים מהודעתו במשטרה, למעט החלקים שיש בהם להפליל את הנאשם, מבלי לספק הסברים משכנעים. לכך יש להוסיף את עדותו של החוקר עוז שגבה את העדות ומסר שרשם את הדברים מפי ר'. בנסיבות אלה, מצאתי להעדיף הודעת העד במשטרה, ת/16, על פני עדותו בפני.

לסיכום

36. לטענות הקשות שהעלו הנאשם ובני משפחתו על רדיפה מצד החוקרים ותחושותיהם הקשות כלפי גורמי אכיפת החוק לא מצאתי כל אחיזה בחומר הראיות שהובא בפניי.

37. עולה השאלה האם הבקשות החוזרות ונשנות של בני המשפחה, עדי התביעה, לסגירת התיק כנגד הנאשם מעידים על בקשה לתיקון תקלה וטעות או שמא יש בהם להצביע על רצונם של בני המשפחה לחלץ את הנאשם מהסתבכותו בדרך של שינוי גרסתם.

הטענה החוזרת ונשנית של בני המשפחה כנגד כל פעולה שנעשתה על ידי כל אחד מהשוטרים בתיק ללא כל אבחנה מלמדת שאין מדובר באי הבנה ותקלה בעבודת השוטרים אלא בגרסה שנמסרה ואשר ממנה מבקשים העדים לחזור בהם מסיבותיהם.

38. אין מחלוקת בין הצדדים, כי הרושם מא' וק' הוא שמדובר בנשים אסרטיביות שיודעות לעמוד על שלהן. הדבר עלה מעדותן ותגובתן אף במהלך עדותם של עדים אחרים כשנכחו באולם. בנסיבות אלה, נתון זה עומד בסתירה לטענה, כי אלה מסרו האשמה כלפי הנאשם בשל לחצים שהופעלו עליהן על ידי גורמי החקירה.

39. אני מקבלת טענות א' וק' להפעלת לחצים או איומים מצד גורמי החקירה. השתיים מסרו גרסה מפלילה, בחלוף מספר שעות, ביקשו למסור גרסה נוספת וכך היה. למחרת מסרו גרסה נוספת. לו פחדו השתיים מגורמי החקירה, לא היו מטריחות עצמן לתחנת המשטרה מספר פעמים על מנת למסור דברים ואף לשנות מגרסתן הראשונית.

40. דווקא האידיליה המשפחתית שהוצגה במהלך הדיונים ואף נמסרה בעדויות בני המשפחה, מלמדת, כי א' שאוהבת ומעריצה את הנאשם-אביה לא היתה מתקשרת לבן זוגה דאז מר אור משה ומבקשת את עזרתו הדחופה להזמין משטרה לביתם. אף אם מדובר היה בפרשנות שגויה של א' את הסיטואציה בבית המשפחה באותו בוקר, הרי שהיה מצופה מכלל בני המשפחה להסביר לשוטרים שהגיעו לבית, כי מדובר באי הבנה ולא יותר מכך. מדוח הפעולה של השוטר ובוודאי מעדויות א', ק' ומשה אור עולה האשמה כלפי הנאשם.

41. גביית עדות מבני משפחה בזירת האירוע הינה דבר שבשגרה. החקירה הראשונית בוצעה על ידי שוטר לא מנוסה והוא הודה בטעויות שעשה אבל לא הוצגה בפניו כל ראשית ראיה לכך שהדברים שנרשמו אינם נכונים או מקורם באי הבנה. התרשמתי, כי השוטר אנדר"י עשה כמיטב הבנתו ולא המעיט מחוסר ידיעותיו לגבי דברים שיכול היה לפעול אחרת ולגבי דברים שלא רשם ואינו בטוח לא ניסה למסור תשובות שנועדו להגן על פעולותיו.

כלל הנסיבות מלמדות על קיומו של אירוע חריג באותו בוקר בבית המשפחה, דהיינו אירוע פלילי, כפי שתואר על ידי א', ק' ור'.

42. דווקא ההסברים על איומים, לחץ והפחדה והטענות הזהות בין ק' לא' לא מאפשרת להעדיף גרסה זו על פני הגרסה הספונטנית הראשונה שנמסרה על ידן בביתן עם הגעת השוטר.

43. לאחר ששמעתי את עדויות א', ק' ור' והשוטרים שגבו את הודעותיהם, מצאתי להעדיף את הודעות העדות א' (ת/14, ת/20) ק' (ת/15, ת/19) על פני הודעותיהן המאוחרות במשטרה (ת/6 ו- ת/7) ועדותן בפניי. כן מצאתי להעדיף את הודעתו של ר' במשטרה (16) על פני עדותו בפניי.

חיזוק להודעות חוץ של העדים

44. סעיף 10 א(ד) לפקודה קובע שנאשם לא יורשע על סמך אמרת חוץ לפי סעיף 10א' לפקודה אלא אם תמצא תוספת ראייתית מסוג דבר לחיזוק. הודעת חוץ של עד יכולה לשמש תוספת ראייתית להודעת חוץ של עד אחר, כך שהודעת א', ק' ורן יכולים לשמש חיזוק האחד לעדות השנייה (ע"פ 804/95 גרינברג נ' מדינת ישראל (28.12.95) וע"פ 685/05 **דרעי נ' מדינת ישראל** (26.7.07)).

אמרה המתקבלת לפי סעיף 10א' לפקודה דורשת בדיקה מדוקדקת של בית המשפט, וגם כשיש חשש קל שבקלים על בית המשפט להימנע מלהסתמך עליה (דנ"פ 4390/91 **מדינת ישראל נ' חאג' יחיא** (5.7.93)).

בע"פ 2932/00 **אלמקייס נ' מדינת ישראל** (21.2.01) נקבע, כי בית המשפט רשאי לקבל את הודעת החוץ שמסר העד העוין כראיה לאמיתות תוכנה.

בע"פ 3572/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (30.1.17) נקבע, כי הערכת משקלה של אמרת חוץ שהתקבלה לפי עמוד 14

סעיף 10א(א) כמוה כהערכת משקלה של עדות רגילה, וכי אין בקיומן של סתירות לכאורה כדי להפחית ממשקלה של הודעת חוץ.

45. ככלל, הודעת חוץ של עד שהתקבלה על-פי סעיף 10א הטעונה חיזוק, יכולה לשמש חיזוק להודעת חוץ אחרת שנתן עד אחר, כך שהודעותיהם של א', ק' ורן יכולות להוות חיזוק זה לזו (ע"פ 804/95 גרינברג נ' מדינת ישראל (28.12.95) וע"פ 685/05 דרעי נ' מדינת ישראל (26.7.07)).

כמו-כן מצאתי חיזוקים נוספים לעדויותיהם של א', ק' ור' בעדויות נוספות של עדי המאשימה כמו עדויותיהם של משה אור, השוטר אנדריי והמתנדב ערן.

46. **אור משה**, בן זוגה של א' בעת האירוע, מסר, כי השניים נפרדו 4 חודשים לפני מועד מתן עדותו בפניי. העד לא ביקש לסבך איש ולא הכפיש את הנאשם או המשפחה אלא דיבר בשבחם, שזו משפחה חמה ולא היה עד לגילויי אלימות בתוכה. לדברי העד יש מצבי רוח במשפחה, רגע אחד משפחה מאוחדת שמטיילת יחד ויום אחרי צעקות ולא מדברים אחד עם השני.

ביום האירוע א' התקשרה אליו לחוצה בצרחות ואמרה שהנאשם מנסה להרוג אותם משהו עם סכין, לא זוכר את המילים המדויקות. שאל אם להזמין משטרה והיא השיבה שכן וכך עשה. העד נסע לשם, הנאשם היה בניידת ושוטרים בדירה גבו את עדותן של א' וק'.

לאחר רענון זכר' מסר שא' סיפרה לו על איום בסכין ושיש מריבה בין הנאשם לא' וק'.

בשיחה למוקד 100 הוא מסר מה שא' מסרה לו. ביקש שיכנסו לדירה בשקט לבקשתה של א' שאמרה שתשאיר את הדלת פתוחה.

בחקירתו הנגדית אישר שלא דייק האם מדובר בריב עם סכין, במרדף עם סכין או תקיפה עם סכין. אישר שנלחץ מהאירוע.

סיפר, כי א' ביקשה ממנו להגיד לנאשם שהוא הזמין משטרה וכו' כדי שיקח על עצמו את האשמה וינקה אותם מאחריות. זה היה בשביל שלום בית.

דברים נתמכים בשיחה שלו למוקד 100 (ת/3) בה מסר על אלימות של הנאשם כלפי רעייתו אף שזו אינה מפורטת.

מדובר בעד שאין לו כל עניין לסבך את הנאשם ולכן נתתי אמון בעדותו.

47. הדברים שמסרה א' לעד אור מהווים אמרת קורבן עבירה ונמסרו לעד בזמן האירוע. אף אחד מהעדים לא טען שאור המציא את הדברים. הקשר שלו עם א' ובני המשפחה נמשך אף לאחר הגשת כתב האישום, מה שמלמד שלא ראו כל פסול בדברים או חוסר אמת בהם.

עמוד 15

48. **ערן סימון**, מתנדב במשטרה סיפר שהוא ואנדריי קיבלו דיווח על אירוע אלמ"ב ונסעו לכתובת שנמסרה. כשהתקרב לדלת שמעו צעקות של מספר אנשים, דפקו בדלת ופתחה להם בחורה דומעת ובהתרגשות הצביעה על הנאשם ואמרה "**קחו אותו**". הנאשם ישב במטבח ואכל ומסביבו על הרצפה שאריות מזון. אנדריי ביצע תשואל של בני המשפחה והעד ליווה את הנאשם לחדר להתלבש. הנאשם היה נסער וגידף את המשטרה. העד המתין בניידת המשטרה עם הנאשם ואנדריי חזר לבית להמשך תשואל של העדים. בזמן שהשניים ישבו בניידת הנאשם נרגע לאט לאט.

העד אישר, כי רשם את הדוח בחלוף כ- 4 חודשים ממועד האירוע לבקשת החקירות. בדרך כלל הוא נוהג לרשום דו"פ בתום האירוע. אישר, כי אמנם הזכר' אינו מיטבי כמו רישום בסמוך לאירוע, אך עקרי הדברים זכורים לו ובעיקר בגלל האמירה של א' "תקחו אותו", אמירה שנחרטה בזכרונו.

הכחיש שעמד לנגד עיניו הדוח אנדריי בעת שרשם את הדברים ומסר שרשם את הדברים בביתו ולא בתחנת המשטרה, וכי את הכתובת קיבל מהיומן בתחנה או מהשיחה עם החקירות. אין לו גישה למסוף המשטרה.

העד סיפר, כי מאז שינה את התנהלותו והוא מקפיד לרשום דוח בסמיכות לאירוע.

49. **הנאשם** בעדותו בפני הנאשם אישר קיומו של ויכוח ביום האירוע, אך הכחיש את המיוחס לו והעלה טענות קשות כלפי גורמי החקירה שגרמו לו ולבני משפחתו סבל שלא לצורך.

הנאשם טען שבני משפחתו לא מסרו גרסה מפלילה כנגדו והתקשה להסביר את הגרסה המפלילה שנמסרה על ידם במטשרה.

אולם בדברים שמסר בחקירתו אודות הוויכוח הקולני בבית יש לתמוך ביתר ראיות המאשימה לקיומו של אירוע חריג.

הנאשם בחקירתו מיום 8.4.17, (ת/1), מסר שלא רצה לדקור את אישתו והכחיש את המיוחס לו.

הנאשם הודה שהיו צעקות, וכי דיברו בקול רם ושהוא התעצבן בגלל עניין הנוגע לטיול אבל לא איים. לו רצה להרוג היה עושה כן בזמן שחלף עד להגעת השוטרים (שורות 47-51). אף שהנאשם הכחיש הנטען כלפיו סירב לומר אם א' וק' משקרות בגרסתן ורק בהמשך שב והכחיש ואמר שהן משקרות. הנאשם אישר שאמר להן לבקש סליחה אך לא בתוך רבע שעה.

הכחיש גרסת השוטר שהגיע למקום אודות רעשים בבית וטען שהחוקר משקר, אף שהודה בוויכוח והרמת קול לפני כן.

הודה שהיה אוכל זרוק על הרצפה. הוא אכל דג ונפל לו על הרצפה כמו שמסר השוטר.

50. ר' מסר בחקירתו, כי הנאשם דחף את ק' והסביר בעדותו, כי התכוון לדחיפות הדדיות. ב"כ הנאשם ביקש לקבוע, כי מדובר בזוטי דברים ככל שיקבע שהדברים הוכחו וזאת מן הטעם שיכול שמדובר בדחיפה הדדית או

בדחיפה מינורית. הנאשם וק' לא העלו גרסה זו ולכן אין בידי לקבל הטענה שמדובר בדחיפות הדדיות. איני מקבלת שמדובר במעשה שהוא בגדר זוטי דברים, במיוחד לנוכח יתר הדברים שמוחסים לנאשם. אין מקום לבדוד את אירוע התקיפה מיתר המעשים.

51. התנהלות הנאשם במהלך הדיון אף היא יש בה לחזק את הרושם, כי בני המשפחה עושים כל שניתן כדי לחלצו מהתיק. הנאשם יצא מאולם הדיונים עם ק' בכל עת שהוצאה מהאולם בשל התנגדויות הצדדים שהצריכו יציאתה מהאולם. א' ור' הסתכלו לעבר הנאשם במהלך מסירת עדותם, כמי שמבקשים את אישורו או לבחון את הלך רוחו למשמע עדותם. כל אלה יש בהם ללמד על מערכת היחסים המורכבת בתוך המשפחה, בניגוד לאידיליה המשפחתית שהציגו בני המשפחה בפניי.

52. כתב האישום מבוסס על עדויותיהם של א' ב- ת/14 ו- ת/20, של ק' ב- ת/15 ו- ת/19 ועדותו של ר' לגבי דחיפת הנאשם את המתלוננת (ת/16). תימוכין לעדויות אלה מצאתי בעדותו של אור, בדברים שמסרו א' וק' לשוטר אנדריי, בהלך רוחה של א' בעת הגעת השוטר לבית המשפחה, בצעקות ששמעו השוטרים אנדריי וערן מבית המשפחה, עובדה שלא הוכחה על ידי בני המשפחה. בנסיבות אלה, הוכחה המאשימה בראיות מעבר לכל ספק סביר את המיוחס לנאשם בכתב האישום.

53. עתה נבחן טענות ההגנה והאם יש באלה להביא לביטול כתב האישום או זיכויו של הנאשם.

טענות כנגד אופן חקירת הנאשם

54. ב"כ הנאשם העלה טענות כנגד אופן חקירתו של הנאשם שלוותה בצעקות וכינויו במילה שקרן וליקויים הנוגעים לתרגום החקירה על ידי שוטר.

55. חקירתו של הנאשם במשטרה (ת/1), כפי שהיא עולה מהתיעוד לוותה בצעקות ובכינוי הנאשם במילה "שקרן", סיטואציה לא נוחה, אך אין מדובר בהשפלה ובתחבולה לא הוגנת. ברור מאליו, כי חקירה המלווה בצעקות היא לא נעימה, אך ממילא זו לא גרמה לנאשם להודות במיוחס לו. יצוין, כי אף הנאשם הגיב בהרמת קול כלפי החוקר חזרה.

הנאשם בחקירתו (ת/1) נקט בגישה וכחנית בתחילת החקירה והשיב לשאלות שנשאל בשאלה חוזרת ואף דיבר בצורה מתריסה לחוקר (שורת 55, 119-120).

56. **טל יצחק**, גבה את הודעת הנאשם, ת/1, בנוכחות המתורגמן השוטר אלכס אוקון.

ב"כ הנאשם לא חלק על ההערות שנרשמו על ידי החוקר על גבי ת/1.

לדברי העד, לגיטימי לצעוק על נחקר "שקרן", כדי לעורר אצלו תגובה והדבר לא נעשה כדי להעליבו.

יצוין, כי מצפייה בתיעוד חקירת הנאשם עולה שהחוקר מכנה אותו שקרן במהלך החקירה, וזה מצידו משיב שהחוקר שקרן, הם מרימים אחד על השני את הקול.

העד לא התרשם שיש צורך במתורגמן בחקירה. כשיש שוטר דובר השפה לא מזמנים מתורגמן חיצוני ואין כל מניעה ששוטר יתרגם את עדות הנחקר. לא זוכר אם הייתה מניעה לזמן מתורגמן חיצוני.

על האמירה של השוטר אלכס, כי הוא יתרגם את העיקר ולא את הטפל השיב העד שלא תמיד מספיקים לרשום הכל, ולכן קורה שלא כל מילה מעבירים או רושמים.

העד לא נתן הסברים מספיקים לעובדה שהנאשם במשך דקות ארוכות התקשה להבין את החשדות כנגדו. העד לא סיפק הסבר לרישום בשלהי העדות, כי ההודעה הוקראה לנחקר, עמד על כך שההודעה הוגשה לנאשם, אך אינו זוכר אם אמר לו שיכול לקרוא או שיכול להקריא לו.

יש טעם לפגם בכך שהרישום אינו משקף במדויק אם הקריאו לנאשם את ההודעה אם לאו. הנאשם סירב לחתום על ההודעה כשזו הוגשה לו.

יצוין, כי אמנם עברית אינה שפת האם של הנאשם וק', אך מדובר בשניים החיים בישראל שנים רבות ולא נזקקו לשירותי תרגום במהלך שמיעת עדויותיהם בבית המשפט.

57. **השוטר אלכס אוקון** תרגם את חקירת הנאשם (ת/1) וטען שהעביר את דברי הנאשם ללא השמטה או קיצור. לעד לא היו הסברים מספיקים לכך שאמר "זה העיקר את התפל נשמור בצד" ולא תירגם את מלוא דבריו של הנאשם, אף שהנאשם אמר דברים במשך 25 שניות לערך.

58. אין מחלוקת, כי הנאשם סובל מסכרת ומטופל תרופתית (נ/5, נ/6), ומזכר של השוטר טל יצחק (ת/10), עולה שהחוקר היה מודע לכך ופנה לא' להביא לנאשם תרופות. השוטר טל הוסיף, כי לא עיכב את חקירת הנאשם מאחר שהנאשם לא מסר שהוא זקוק להן באותו רגע אלא ביקש לשימוש מאוחר יותר.

מעבר לכך לא הוצגו בפניי ראיות לפיהן נמנע מהנאשם טיפול רפואי או שהיה לעניין הרפואי השפעה על חקירתו ומצבו הרפואי בעת המעצר.

59. יש טעם לפגם באופן הסברת הזכויות לנאשם, אך אלה הובהרו לו. יש טעם לפגם בכך שהשוטר אלכס לא תירגם את דברי הנאשם באופן שכל מילה שנאמרה תועבר לחוקר, אך גם הנאשם לא העלה טענה, כי דברים מהותיים הושמטו.

מכל מקום, ממילא לא הודה הנאשם במיוחס לו ולכן לא נפגעו זכויותיו וכתב האישום לא מתבסס על הודעתו במטרה, כך שאף אם זו הייתה נפסלת, די ביתר ראיות המאשימה להוכיח את המיוחס לנאשם.

60. בנסיבות אלה, והגם שהחקירה לוותה בצעקות לא מצאתי שנפלו פגמים בחקירה מצד החוקר, ובוודאי שאין לראות באלה הפעלת אמצעים פסולים.

טענות הנאשם לגבי עיכובו

61. ב"כ הנאשם טען לפגמים במשך עיכובו של הנאשם, אך לא מצאתי להן בסיס.

62. **אנדריי גרבוב** מסר שאינו זוכר באיזה שעה בדיוק עיכב את הנאשם. הנאשם לא שיתף פעולה ולכן ליווה אותו לניידת עם המתנדב ערן. העד מסר, כי עם הפעלת סמכות עיכוב או מעצר הוא מודיע לחשוד את זכויותיו, לפי הרישום בדו"פ זה היה לפני שגבה את עדותה של א' שהחלה בשעה 11:20.

הוא העדיף לעכב את הנאשם ולאחר הגעתו לתחנה הוחלט על מעצרו, לא זוכר על ידי מי, כנראה קצין תורן או חוקר תורן והעד רק יישם את ההחלטה. בעת מילוי הדוח הנאשם כבר היה עצור ולכן מולא דוח עצור ולא נרשם דוח עיכוב. בעת העיכוב הסביר לנאשם את העילה ואת זכויותיו.

63. מאסמכתא לכליאת הנאשם (נ/4) עולה שזה נעצר בשעה 14:00, וכי סירב לשתף פעולה או לחתום על המסמך. דוח המעצר (ת/13) מולא בשעה 15:36 על ידי השוטר אנדריי אך נרשם בו, כי הנאשם נעצר בשעה 14:00.

הטענות בדבר מחדלי חקירה

64. יש טעם בטענות ב"כ הנאשם לגבי רישום מזכרים, בנושא הסכינים, במועד מאוחר על ידי עדי התביעה מבלי שהוברר לבקשת מי הדבר נעשה ובאילו נסיבות. בהעדר רישום לגבי השלמות חקירה שהתבקשו על ידי המאשימה, הרי שלא ניתן לדעת מה ביקשה המאשימה מאותם עדים שרשמו מזכרים בחלוף חודשים.

65. השוטר אנדריי צילם ביום האירוע (ת/12) את כיור המטבח בביתל הנאשם ובו סכין וכן צילום הנחזה להיות שלולית מים מהבקבוק שנזרק. העד לא נטל עמו את הסכין שבה איים הנאשם על ק'.

הסכינים נאספו בהמשך על ידי השוטר אלכס, אשר רשם מזכר לגבי איסוף של 4 סכינים מבית המשפחה (נ/1). המזכר של העד נרשם בחלוף כ- 4 חודשים ומצאתי שיש בכך טעם לפגם. לדבריו, א' מסרה לו שאינה בטוחה באיזה מהסכינים הנאשם נעשה שימוש באירוע. את הסכינים מסר לשוטר עוז. אלא שגם השוטר עוז רשם מזכר לגבי קבלת הסכינים בחלוף כ- 4 חודשים (ת/18).

השוטר עוז פנה לא' ביום 9.4.17 לשאול באיזו מהסכינים נעשה שימוש על ידי הנאשם וזו מסרה שהיא מתלבטת לגבי שתיים מהן (ת/17).

בנסיבות אלה, לא ניתן לקבוע מהי הסכין באמצעותה איים הנאשם על ק'.

66. מחדלי חקירה אין בהם כשלעצמם כדי להביא לזיכוי של נאשם, אם חרף קיומם הונחה תשתית ראייתית מספקת להוכחת אשמתו בעבירה שיוחסה לו (ראו רע"פ 3610/15 סמיונוב נ' מדינת ישראל (8.6.15) (פסקה 9)).

בית המשפט מצווה לבחון משקלן של הראיות החסרות "ואולם, השאלה אינה מה הראיות שהמשטרה לא השכילה לאסוף, אלא כלום די בחומר הראיות, כמות שהוא, גם אם אפשר היה לחקור יותר, והאם הראיות החסרות מפחיתות במידה משמעותית את משקלן של הראיות הקיימות" (ע"פ 4701/94 אוהיון נ' מדינת ישראל (17.7.95), סעיף 3).

67. אין חולק, כי על גורמי החקירה חלה החובה לבצע חקירה מלאה, מקיפה ועניינית בכל אירוע אותו הם חוקרים וזאת כדי לחשוף את האמת. מטרת החקירה אינה רק מציאת ראיות מרשיעות כנגד הנאשם אלא מציאת ראיות לחשיפת האמת, אף ראיות מזכות (ראו ע"פ 721/80 תורג'מן נ' מדינת ישראל, (5.2.81) (פסקה 9)).

68. מהראיות שהוצגו בפניי לא ניתן לקבוע באיזה מהסכנים איים הנאשם על ק'. יחד עם זאת, די בתשתית הראייתית שהונחה בפניי להוכחת אשמתו של הנאשם מעבר לכל לספק סביר ואין בפגמים בתיעוד הסכין להקים ספק או לפגום במארג הראיות שהוצג על ידי המאשימה.

טענה בדבר פטרנליזם מצד גורמי האכיפה

69. ב"כ הנאשם טען, כי החקירה וניהול ההליך בתיק זה גובלים בפטרנליזם מצד גורמי אכיפת החוק ובשל כך יש להורות על ביטול כתב האישום ובתמיכה לכך הפנה להחלטה בת"פ 2931-11-17 מדינת ישראל נ' בן אברהם (27.5.19). לטעמי פסק דין זה אינו רלוונטי לענייננו, בשים לב לכך שבתיק שם דובר בכתב אישום שכלל איום בהתנהגות ואיום להרביץ למתלוננת, אחותו של הנאשם, "אם לא תסתום את פיה". בענייננו, מדובר באלימות פיזית, אף אם לא גרמה לנזק, כלפי א' וק' ובאיומים בוטים של הנאשם כלפי בני משפחתו לרבות תוך שימוש בסכין.

סוף דבר

70. נוכח כל האמור לעיל, העדפתי את עדויותיהם של א', ק' ור' במשטרה בה מסרו תיאורים המבססים את המיוחס לנאשם בכתב האישום, על פני הגרסה בה הכחישו את שמסרו בחקירה. עדויות אלה מחזקות האחת את השנייה ומצאתי להן חיזוקים נוספים בעדויותיהם של אור, השוטר אנדריי והמתנדב ערן.

הנאשם לא הציג בפניי גרסה ממשית בה ניתן היה לתת אמון ולא עלה בידו לעורר ספק במיוחס לו או להצביע על קיומה של הגנה בגינה לא יורשע בדין.

נוכח כל אלה, הוכיחה את אשמתו של הנאשם במיוחס לו מעבר לכל ספק סביר ועל כן אני מרשיעה אותו במיוחס לו בכתב האישום.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, ט"ז אלול תשע"ט, 16 ספטמבר 2019, במעמד הצדדים.